

Άγιε μου Δημήτρη, προστάτη της Θεσσαλονίκης

/ [Πεμπτουσία](#)

Image not found or type unknown

Αγαπητό ημερολόγιο,

Σήμερα πήγαμε με το σχολείο στο ναό του **Αγίου Δημητρίου** να προσκυνήσουμε τον Πολιούχο άγιο της πόλης μας. Η αλήθεια είναι πως χτες, στο άκουσμα της επίσκεψης αυτής, υπήρξε μια μικρή απογοήτευση, καθώς περιμέναμε μια εκδρομή με περισσότερο παιχνίδι και ξενοιασιά. Βέβαια η δασκάλα μας δικαιολόγησε αυτή την επίσκεψη, καθώς είμαστε κοντά στη γιορτή του Αγίου Δημητρίου, που γιορτάζεται μαζί με την απελευθέρωση της Θεσσαλονίκης μας, το 1912, από τους Τούρκους και συνδυάζεται με την επέτειο του ΟΧΙ στις 28 του μήνα. Όμως εμείς τα παιδιά βαριόμαστε λιγάκι τέτοιες επισκέψεις.

- Πάλι μουσείο;

- Πάλι ομιλίες και ξεναγήσεις;

Και τα «οχ» και τα «αχ» έδιναν κι έπαιρναν, κρυφά βέβαια τα περισσότερα, για να μη στενοχωρήσουμε τη δασκάλα μας. Εκείνη όμως μας καταλάβαινε πολύ καλά:

- Σας υπόσχομαι πως θα περάσουμε αξέχαστα, μας είπε με νόημα.

Θεσσαλονίκη: Ι.Ν. Αγίου Δημητρίου
Η λάρνακα με το σκηνώμα του πολιούχου

Είναι

μεγάλος και επιβλητικός ο ναός, πετροχτισμένος, με το κόκκινο χρώμα να κυριαρχεί. Είναι μια πεντάκλιτη βασιλική, όπως μας είπε η δασκάλα μας και πραγματικά είναι τεράστιος με πανέμορφα ψηφιδωτά. Πρώτα επισκεφτήκαμε αριστερά, μπαίνοντας από τον νάρθηκα και προσκυνήσαμε τον τάφο του Αγίου, που αναβλύζει μύρο, γι' αυτό ονομάζεται και **Μυροβλήτης** ο Άγιος. Αλλά και η ασημένια λάρνακα με τα ιερά του λείψανα μας εντυπωσίασε και με δέος την ασπαστήκαμε ο ένας πίσω από τον άλλον. Όμως ο Άγιος νομίζω πως ζει ακόμα στην κρύπτη, στο υπόγειο του ναού, εκεί όπου και μαρτύρησε, όταν τον λόγχισαν οι Ρωμαίοι. Ο παππούλης του ναού μας μιλούσε για τον Άγιο, εκεί κάτω, στον χώρο που ήταν ένα παλιό λουτρό, δίπλα στο ρωμαϊκό στάδιο που γίνονταν οι αγώνες και τους παρακολουθούσε ο ίδιος ο αυτοκράτορας.

....
Νομίζω πως ακούω αυτή τη φωνή του Νέστορα, του

Αγίου που ευλόγησε ο άγιος Δημήτριος και νίκησε έτσι τον Λυαίο, τον γίγαντα αθλητή που προκαλούσε τους χριστιανούς. Το στάδιο αντηχούσε από τις φωνές που περίμεναν να δουν τη νίκη του ειδωλολάτρη Λυαίου κι ο αυτοκράτορας ανυπομονούσε να περηφανευτεί γι' αυτή την επικράτηση. Όμως...

Στην κρύπτη του Ι.Ν.Αγ. Δημητρίου

Ο Άγιος κλεισμένος στη φυλακή, σ' αυτή την

κρύπτη, πλήρωνε το τίμημα της ομολογίας του πως είναι χριστιανός, αφού δίδασκε φανερά, κυρίως στους νέους της πόλης του, της Θεσσαλονίκης, τη νέα πίστη, Χριστό αναστημένο. Ήταν όμως στρατιωτικός του ρωμαϊκού στρατού. Έπρεπε λοιπόν να πληρώσει...Μα ο Χριστός μας τον αντάμειψε: εμπύχωσε τον νεαρό Νέστορα, που δεν ήταν πια αδύναμο ανθρωπάκι μπροστά στον γίγαντα Λυαίο. Νίκησε η πίστη του Δημητρίου κι αυτό δεν το άντεξε ο αυτοκράτορας και οι Ρωμαίοι.

- Θεέ του Δημητρίου, βοήθα με...

Μέσα στην κρύπτη σήμερα καθώς άκουγα κι εγώ και τα άλλα παιδιά τον παππούλη να μας μιλά για τον Άγιο, ένιωσα και νιώθω τα λόγια του Νέστορα να αντηχούν σ' όλη την πόλη μας. Κι ο Άγιος της δίνει τη δύναμή του πάντα...

Για να δεις σε πανοραμική περιμετρική φωτογράφιση τον Ι.Ν. του Αγίου Δημητρίου, κάνε κλικ πάνω στην εικόνα του ναού, που φαίνεται παρακάτω.

Μπορείς να δεις και μια ενδιαφέρουσα ταινία 15 λεπτών με στοιχεία για τον Ιερό Ναό και την Κρύπτη, που βρίσκεται κάτω απ' αυτόν. Είναι του αρχιτέκτονα κ. Βασ. Τσολάκη.